

Základní stvořitelství princip

Boží stvoření má nespočítatelné množství forem, podob a vztahů mezi nimi, a přesto lze pozorovat, že se řídí obecnými principy, jímž jsou podřízené všechny prvky stvoření. Mezi nejznámější patří zákon přirozeného výběru neboli zákon silnějšího, jenž v přirozených podmínkách reguluje rovnováhu a zdraví v přírodě. Je na něm postavená evoluční teorie, z níž vychází i víra ateistů, kteří věří, že vše živé na zemi se vyvíjelo samovolně postupně pomocí přirozeného výběru silnějších a životaschopnějších druhů a jedinců k reprodukci.

Existuje však ještě důležitější, základní a zároveň nejvyšší stvořitelství princip. Jde o princip, kterému je podřízené celé stvoření. Bible o něm svědčí a definuje ho, protože jeho poznání, pochopení a respektování je rozhodující podmínkou pro život.

Bůh viděl, že vše, co učinil je dobré

Proč nás Bůh informuje, že „... všechno, co učinil, a hle, bylo to velmi dobré.“ (1M 1,31)? Nečekejme, že to Bůh říká kvůli sebechvále nebo jen tak. Prorok Izajáš výstižným způsobem píše, že Bůh neřekne nic jen tak: „*Tak jako déšť či sníh padá z nebe a nevrací se tam zpět, nýbrž zavlažuje zemi a činí ji plodnou a úrodnou — dává zrno tomu, kdo rozsévá, a chléb tomu, kdo jí — tak bude mé slovo, které vyjde z mých úst: Nenavrátí se ke mně s prázdnou, nýbrž vykoná to, co si přeji, a zdárně dokáže to, k čemu ho pošlu.*“ (Iz 55,10-11)

Proč tedy Bůh na konci každého stvořitelství dne, s výjimkou druhého dne (1M 1, 6-8), oznamuje, že je jeho dílo dobré¹? Někdo může říct, že je to proto, že netvořil všechno sám, ale zadával úkoly a na konci hodnotil jejich splnění. Tomu napovídá verš 1M 1, 26: „*I řekl Bůh: **Učiňme** člověka k našemu obrazu, jako naši podobu, aby panovali nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nad dobytkem a nad celou zemí i nad všemi plazy pohybujícími se na zemi.*“ Je to známý plurál majestatikus, v němž jako by Bůh o sobě mluvil v množném čísle. Někteří badatelé Písma to vysvětlují tím, že ve skutečnosti Bůh pověřuje anděly v nebi, aby vytvořili člověka

¹ Proč Bůh neprohlásil dílo druhého dne za dobré se můžeme jen domnívat. Druhého dne byly odděleny vody od vod a mezi nimi byl prostor. Šlo patrně o prstenec nebo prstence okolo země, jako je má Saturn. Pravděpodobně jejich pád na zem způsobil potopu.

jeho obrazu a ke své podobě. Proto jsou andělé v těle téměř k nerozeznání od lidí (Žd 13,2). Může to být a pravděpodobně i je správné vysvětlení, neboť tvoření se účastnili i andělé (Job 38,6-7).

I když je tato informace zajímavá, nemá tak důležitý význam pro pochopení základního stvořitelského principu. Důvod, proč Bůh hodnotí své dílo je mnohem důležitější a skrývá se v otázce, co Bůh myslí slovem *dobré*? Podle čeho Bůh hodnotil své stvoření? Nejdříve se podívejme na všechny významy hebrejského slova překládaného slovem *dobré*. Je to slovo טוב *tov* a může znamenat „*dobry, hezký, přívětivý, veselý, radostný, bohatý, spravedlivý, milý, užitečný, prosperující*“. Můžeme proto říct, že Bůh viděl, že jeho stvořitelské dílo je „*dobré, hezké, přívětivé, veselé, radostné, bohaté, spravedlivé, milé, užitečné, prosperující*“.

Za všemi ostatními významy slova *tov* vidíme konkrétní vlastnosti, ale české slovo *dobré* je příliš obecné a málo vypovídající, když nevíme, co je podle Boha dobré. Každý si pod ním může představit něco jiného, ale Boží slovo nám poskytuje jeho definici. Najdeme jí v 5M 30, 15; „*Pohled, předložil jsem ti dnes život a dobro i smrt a zlo.*“. Jinak řečeno, dobro je spojené se životem a zlo se smrtí. **Všechno, co podporuje život je dobré**, všechno ostatní je zlé. Bůh nám slovy a „*viděl, že je to velmi dobré*“ říká, že celé jeho stvořitelské dílo podporuje život. Platí to i pro člověka?

Když byl člověk (muž i žena) stvořený, Bůh jim řekl: „... *Plod'te a množte se a naplňte zemi, podmaňte si ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem a nad vším živým, co se na zemi hýbe.*“ (1M 1, 28). Hebrejské slovo פָּרָה – *pârâh* překládané slovem „*plod'te*“ znamená v základu: nést ovoce (doslova nebo přeneseně): - přinášet (plody) (způsobit, aby byly) plodné. Jak je to důležité sdělení vysvětluje Boží syn Ježíš Kristus / Jehošua Mesiáš, když každého člověka přirovnává ke stromu: „*Po jejich ovoci je poznáte. Což se sbírají z trní hrozny nebo z bodlácí fíky? Tak každý dobrý strom nese dobré ovoce, ale prohnílý strom nese špatné ovoce. Dobrý strom nemůže nést špatné ovoce ani prohnílý strom dobré ovoce. Každý strom, který nenese dobré ovoce, bývá vyřazen a hozen do ohně.*“ (Mt 7,16-19) Bůh stvořil člověka, aby přinášel dobré plody své činnosti. V praxi měl rozšířit zahradu postupně po celé zemi, až by se rozmnožoval a naplnil zemi. Celá země by nesla dobré ovoce a naplňovala by člověka pocity a přívlastky, jež jsou obsažené ve slově *tov*.

Po vyhnání ze zahrady, když se člověk začal množit a rozšiřovat na zemi, Bůh viděl, že činy člověka i sklony jeho srdce jsou zlé (1M 6, 5). Znamená

to, že všechno, co člověk dělal skrytě nebo zjevně ohrožovalo život a přinášelo ohrožení života, což přinutilo Boha uvést na zem potopu, aby zabránil zániku lidstva, kvůli jejich zlému jednání (1M 6, 8). Boží slovo svědčí o tom, že lidstvo bylo zániku opravdu blízko (1M 6, 6-7).

Mojžíšova smlouva a Ježíšova smlouva podporují život

Pět knih Mojžíšových neboli Tóra, což znamená též instrukce, jimiž se měli řídit Izraelité, se dá shrnout do dvou přikázání. Miluj Boha svého víc než sebe samého a bližního svého jako sebe samého (Mt 22, 36-40). Četli jsme v 5M 30,15, že Boží slovo ukazuje, co vede k životu a co vede ke smrti. Proto Ježíš řekl, že nepomine jedině i nejmenší písmenko, ani jediná čárka zákona, dokud se vše nenaplní (Mt 5, 18). A přestože se zákon ukázal jako nedostačující k záchraně člověka pro lidskou slabost (Řím 3, 20; Žd 7,18), Mojžíšova smlouva a její zákon vychovává k rozpoznání Mesiáše (Jan 5, 39), který nám vykoupil naději na trvalý život.

Pán Ježíš byl poslán nebeským Otcem na zem, aby vykoupil ve svém těle naději pro lidi ze všech národů, kmenů, ras a jazyků, kteří v něj uvěří a ve víře vytrvají. Tato naděje čeká na své naplnění. Prozkoumáte-li Ježíšovy zázraky neboli mocné skutky zjistíte, že všechny podporují život. Každé Ježíšovo slovo je světlem vedoucím k životu. Nakonec celé Písmo nás vychovává k ušlechtilým vlastnostem a dobrým skutkům a tím se snaží navázat na původní zadání pro člověka, aby přinášel ovoce podporující život.

Ježíš Mesiáš je život a světlo lidí

Světlo je v našem životě velmi důležité, protože by bez něj nebyl život. Není však jen světlo fyzické, ale i duševní a duchovní. Ježíš to vysvětluje slovy: *„Lampou těla je oko. Je-li tvé oko čisté, celé tvé tělo bude plné světla. Ale je-li tvé oko špatné, celé tvé tělo bude temné. Je-li tedy i světlo v tobě tmou, jak velká je pak temnota!“*

Existuje i světlo, které je tmou vedoucí ke smrti

I Satan se přestrojuje za anděla světla a jeho služebníci za nositele spravedlnosti (2Kor 11,11-15) A protože celý svět je v jeho moci, oslepený jeho klamem, chodí lidé v hluboké tmě (1J 5,19; Zj 12,9; Iz 9,1).

Světlo, které podporuje život je od Stvořitele a jeho Syna

Pravým nositelem světla je Ježíš, o němž Janovo evangelium svědčí, že je světlem a zároveň i zdrojem života slovy: „*Všechno vzniklo skrze ně a bez něho nevzniklo vůbec nic, co je. V něm byl život a ten život byl světlo lidí.*“ (Jan 1,3-4)

Stvořitel nakonec splní vše, co oznámí

„*Náš Bůh je v nebesích. Činí vše, co si přeje.*“ (Žalm 115,3)

„*Od počátku oznamuji budoucnost a od dávnověku, co se ještě nestalo.*

Říkám: Můj plán se naplní a každé své přání vykonám.“ (Iz 46,10)

Závěr

Význam poznání, že dobré je všechno, co podporuje život, si budeme uvědomovat asi postupně. Už nyní je zřejmé, že Boží a Kristova láska, k níž jsme vychovávaní je nejvyšší forma a způsob, jak podporovat život. Nejen tento krátký a pomíjivý život, ale především naději na život trvalý, bez umírání. Celé Boží stvoření, když je nepoškozené, podporuje život i tím, že dokáže napravovat ničivé důsledky zlých lidských činů. Aniž si to většinou uvědomujeme, na základním stvořitelském principu je postavena i Boží láska, spravedlnost, moudrost i moc. Je na něm postaven i Boží soud.

Z Božího slova již víme, co Bůh považuje za dobré a co za zlé. Přinášejme tedy dobré ovoce a buďme světlem světa, jak si přeje náš Vykupitel a Zachránce Ježíš: „*Vý jste světlo světa. Nemůže být ukryto město ležící na hoře. A když rozsvítí lampu, nekladou ji pod nádobu, ale na stojan; a svítí všem, kteří jsou v domě. Tak ať vaše světlo září před lidmi, aby uviděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci, který je v nebesích.*“ (Mt 5, 14-16).

Dělejme to, jak nám radí apoštol Pavel v prvním dopise Timoteovi (verš 4,16) „*Dávej si pozor sám na sebe a na učení. V tom setrvávej. Neboť budeš-li to činit, zachrániš jak sám sebe, tak ty, kdo tě poslouchají.*“